

Տասնմեկերորդ հաղորդում

Ուրացությունը, բարձր տեղերը և միասնության իսկական հողի վերականգնումը

Գրվածքների ընթերցում. Գ Թգ 12:25-33, 13:33-34, Երկ Օր 12:2-18

I. Հերոբովամի ուրացությունը կարելի է դիտարկել որպես այսօրվա քրիստոնեության նախատիպ՝ Գ Թգ 12:25-33, 13:33-34.

Ա. Ուրացություն նշանակում է թողնել Աստծու ճանապարհը և այլ ճանապարհով գնալ, Աստծուց տարբեր բաների հետևել, և Հիսուս Քրիստոսի անվան ներքո և Աստծուն երկրպագելու ծածկոցի տակ «ես»-ի համար ինչ-որ բաներ անել՝ Գրծ 9:2, 18:26, Բ Պտ 2:2, 15, 21, Հդ 11.

Բ. Հերոբովամի ուրացությունը բաղկացած էր հինգ բանից.

1. Հերոբովամը երկու ոսկե հորթ սարքեց (կուռքեր)՝ դնելով մեկը Բեթելում, իսկ մյուսը՝ Դանում, որպեսզի ժողովրդին շեղի Երուսաղեմում երկրպագելուց՝ այդպիսով խախտելով Սուրբ Երկրում մեկ եզակի երկրպագության կենտրոն ունենալու մասին Աստծու հրամանագիրը՝ Իսրայելի զավակների միասնությունը պահելու համար:

2. Հերոբովամը բարձր տեղերում տաճար կառուցեց և հասարակ ժողովրդի միջից քահանաներ նշանակեց, որոնք Ղևիի ցեղից չէին՝ Գ Թգ 12:31, 13:33բ, Բ Մնց 13:9:

3. Հերոբովամը ութերորդ ամսի տասնհինգերորդ օրը տոն սահմանեց (այն ամսի, որն իր սրտում էր հնարել), այն տոնի նման, որը Հուդայում էր՝ Գ Թգ 12:32ա, 33բ:

4. Հերոբովամը Բեթելի զոհասեղանի վրա իր սարքած հորթերին զոհեր մատուցեց և Բեթելում դրեց բարձր տեղերի քահանաներին՝ խխ. 32բ-33ա:

5. Հերոբովամը բարձրացավ զոհասեղանի մոտ, թեև քահանա չէր՝ խ. 33բ:

Գ. Հերոբովամի ուրացությունը լուրջ մեղք դարձավ, որի պատճառով նրա ամբողջ ընտանիքն Աստծու դատաստանի ներքո ոչնչացվեց, և որն ի վերջո հանգեցրեց Իսրայելի գերեվարվելուն՝ 13:34, 14:7-11, 15-16, 15:29-30, Դ Թգ 17:20:

Դ. Այսօրվա «հերոբովամների» ստեղծած երկրպագության կենտրոնները իրականում փառասիրության կենտրոններ են.

1. Քրիստոնեության մեջ բաժանությունները պայմանավորված են եսասիրությամբ և փառասիրությամբ:

2. Քանի որ ոմանք փառասեր են և ուզում են մի կայսրություն ունենալ, որը բավարարում է իրենց եսասիրական ցանկությունը, նրանք անտեսում են Աստծու ընտրությունը:

Ե. Աստծու նորկտակարանյան տնտեսության մեջ Քրիստոսի բոլոր ճշմարիտ հավատացյալները դառնում են Աստծու քահանաներ, սակայն դեգրադացված քրիստոնեությունը մի համակարգ է ստեղծել, որը միայն

որոշ հավատացյալների է սահմանում ծառայելու Աստծուն՝ նրանց դարձնելով կղերական աստիճանակարգություն և հավատացյալների մյուս մասին թողնելով որպես աշխարհականների. սա ուրացողական կիրարկություն է, որից մենք պետք է զարշենք ու հրաժարվենք՝ Ա Պտ 2:9, Հյտ 1:6, 5:10, 2:6, 15:

Ձ. Քանի որ այսօրվա քրիստոնեությունը լցված է ուրացությամբ, Տերը վերականգնման կարիք ունի՝ կյանքի և ճշմարտության վերականգնման՝ Երմ 2:11, 13, 19, Հյտ 2:6, 15, Ա Հվի 1:1-2, 5-6, Հվի 18:37բ, 10:10բ:

Է. Կյանքի ապահովումը և ճշմարտության հայտնությունն այն հակաթույններն են, որոնք առաքյալներն օգտագործում էին ուրացության և եկեղեցու անկման դեմ պայքարելիս՝ Ա Հվի 1:1-2, 5-6, Հվի 18:37բ, 10:10բ, Բ Պտ 1:3- 21, Բ Տմթ 1:1, 10, 2:15, 25:

II. Իսկական, համարովանդակ միասնությունը վերականգնելու և պահպանելու համար մենք պետք է ոչնչացնենք բարձր տեղերը՝ Գ Թգ 11:7-8, 12:26-33, 13:33-34, 14:22-23, 15:14, 22:43, Գ Թգ 12:2-3, 14:3-4, 15:3-4, 34-35.

Ա. Բարձր տեղերն այն տեղերն էին, որտեղ հեթանոս մարդիկ իրենց կուռքերին էին երկրպագում:

Բ. Երբ Իսրայելի զավակները մտան Քանանի երկիրը ու տիրեցին դրան, Աստված նրանց պատվիրեց ոչնչացնել բոլոր բարձր տեղերը՝ Երկ Օր 12:1-3.

1. Բարձր տեղ հաստատել նշանակում է բաժանություն ունենալ, հետևաբար բարձր տեղերի նշանակությունը բաժանությունն է:

2. Իր ժողովրդի միասնությունը պահպանելու համար Աստված պահանջեց, որ նրանք գան Իր ընտրության եզակի տեղը. բարձր տեղերն այս եզակի տեղի համար փոխարինում և այլընտրանք էին՝ 8, 11, 13-14, 18:

3. Առաջին Թագավորաց գրքում երկու թագավոր՝ Սողոմոնը և Հերոբոբվամը, բարձր տեղերը հաստատելու նախաձեռնություն ցուցաբերեցին, առաջինը՝ իր տենչանքին տրվելու պատճառով, իսկ վերջինը՝ իր փառասիրությանը՝ 11:7-8, 12:27:

Գ. Բարձր տեղը բարձրություն է, ընդհանուր մակարդակից վեր բարձրացված ինչ-որ բան.

1. Մա ցույց է տալիս, որ բարձր տեղը ենթադրում է ինչ-որ բանի բարձրացում:

2. Սկզբունքորեն քրիստոնեության յուրաքանչյուր բարձր տեղ, յուրաքանչյուր բաժանություն ներառում է Քրիստոսից բացի որևէ այլ բանի բարձրացում, մեծարում՝ հմմտ Կղս 1:18:

Դ. Սողոմոնի և Հերոբոբվամի օրերին բարձր տեղերի կառուցման գրառումը հոգևոր նշանակություն ունի. այն գրվել է մեզ հոգևոր ցուցում տալու համար՝ Հռմ 15:4-6.

1. Սողոմոնի և Հերոբոբվամի կառուցած բարձր տեղերը լրջորեն վնասեցին միասնության հողը՝ Գ Թգ 11:7-8, 12:26-33:

2. Եկեղեցական կյանքում մենք չպետք է բարձր տեղեր ունենանք. փոխարենը պետք է մի մակարդակի վրա լինենք, որպեսզի Քրիստոսին մեծարենք՝ Կդա 1:18, 3:10-11:
 3. Ամեն մի բարձր տեղ, նույնիսկ այն, որտեղ իրական զոհաբերություններ են մատուցվում, վնաս է հասցնում միասնության հողին:
- Ե. Բարձր տեղերի ոչնչացումը երեք հիմնական բան է ներառում՝ տեղերը, պատկերները և անունները՝ Երկ Օր 12:2-3.
1. Հոգևորապես ասած՝ մենք պետք է եկեղեցուց բացի ամեն տեղ և Քրիստոսի անունից բացի ամեն անուն ոչնչացնենք. սա նշանակում է, որ մենք պետք է ոչնչացնենք մեր նշակույթը, նախահակումը, խառնվածքը, սովորությունները, բնական առանձնահատկությունները, նախապիրությունները, կրոնական անցյալն իր ազդեցությամբ՝ այն ամենը, ինչը վնասում է իսկական միասնությանը՝ Գդա 2:20, 5:24, 6:14:
 2. Կդա 3:11-ում գրված խոսքն իրագործելու համար ամեն մի այլ տեղ պետք է ամբողջովին ոչնչացվի.
 - ա. Մենք պետք է ոչնչացնենք այն ամենը, ինչը Քրիստոսով հանդերձ եկեղեցին չէ:
 - բ. Մենք պետք է պարզապես եկեղեցական կյանքում լինենք՝ վայելելով Քրիստոսին՝ որպես բարի երկրի հարստության՝ Երկ Օր 8:7-9, Եփս 3:8:
 3. Եկեղեցական կյանքը թուլացել է բարձր տեղերը ոչնչացնելու պատրաստակամության պակասի պատճառով՝ Գ Թգ 15:14, 22:43.
 - ա. Մեր մարդկային կյանքում և մշակույթում շատ տեղեր են մնում, որոնք պետք է ոչնչացվեն. մենք պետք է դրանք բոլորը ոչնչացնենք և հետո գնանք Աստծու ընտրության եզակի վայրը՝ եկեղեցին՝ Գդա 5:24, Մտթ 16:18:
 - բ. Ամեն տեղում, որը պետք է ոչնչացվի, կա նվիրաբերված սյուն, խորհրդանիշ կամ պատկեր. մեր բնավորության կամ նախահակման մեջ կարող են այսպիսի սյուներ, խորհրդանիշներ կամ պատկերներ լինել, որոնք պետք է ոչնչացվեն:
 - գ. Եկեղեցում Քրիստոսից բացի ուրիշ ոչ մի բան չի կարող լինել. Քրիստոսը պետք է լինի ամեն բան ամեն բանում՝ Կդա 1:18, 27, 2:2, 3:11:

III. Ուրացության, բարձր տեղերի և ողջ քրիստոնեական աշխարհի բաժանությունների պատճառով կա միասնության իսկական հողի վերականգնման կարիքը՝ Եփս 4:2-6, 13, Հվի 17:11, 14-23, Ա Կրթ 10:16-17.

- Ա. Նոր Կտակարանի աստվածային հայտնության համաձայն՝ եկեղեցու հողը, միասնության իսկական հողը, բաղկացած է երեք առանցքային տարրերից.
1. Եկեղեցու հողի կազմության առաջին տարրը Քրիստոսի տիեզերական Մարմնի եզակի միասնությունն է՝ Եփս 4:4.

ԵՐՐՈՐԴ ԵՎ ՉՈՐՐՈՐԴ ԹԱԳԱՎՈՐԱՅ ԳՐՔԵՐ

- ա. Այս միասնությունը կոչվում է «Հոգու միասնություն»՝ խ. 3:
 - բ. Այս միասնությունն այն միասնությունն է, որի համար Տերը Հվի 17-րդ գլխում աղոթեց. պատրաստված Եռամեկ Աստծու միաձուլման միասնություն Քրիստոսին բոլոր հավատացողների հետ՝ խխ. 6 , 11, 14-24:
 - գ. Այս միասնությունը ներդրվեց Քրիստոսի բոլոր հավատացյալների հոգու մեջ, երբ նրանք կյանքի Հոգով Քրիստոսի՝ որպես աստվածային կյանքի հետ վերածնվեցին:
2. Եկեղեցու հողի երկրորդ տարրը տեղանքի եզակի հողն է, որտեղ տեղական եկեղեցի է հաստատվում և գոյություն ունենում՝ Գրծ 14:23, Տուս 1:5, Հյտ 1:11:
3. Եկեղեցու հողի երրորդ տարրը միասնության Հոգու իրականությունն է, որը տեղական եկեղեցու եզակի հողի վրա արտահայտում է Քրիստոսի Մարմնի եզակի միասնությունը՝ Ա Հվի 5:6, Հվի 16:13.
- ա. Իրականության Հոգով, ով Աստվածային Երրորդության կենդանի իրականությունն է, Քրիստոսի Մարմնի միասնությունը դառնում է իրական և կենդանի:
 - բ. Եկեղեցու հողն այս Հոգու շնորհիվ կիրառվում է կյանքում, այլ ոչ թե որպես հրամանագիր:
 - գ. Այս Հոգով եկեղեցու իսկական հողը կապվում է Եռամեկ Աստծու հետ՝ Եփս 4:3-6:
- Բ. Եկեղեցին՝ Քրիստոսի օրգանական Մարմինը, անբաժան է և անտարանջատելի. այս եզակի Մարմինն արտահայտվում է բազմաթիվ տեղական եկեղեցիներում աստվածային միասնության մեջ, ինչպես որ դա Եռամեկ Աստծու պարագայում է, և աստվածային բնության, տարրի, էության, արտահայտության, գործառույթի և վկայության մեջ՝ Հյտ 1:11, Հվի 17:11, 21, 23:
- Գ. Իսկական միասնությունը, միասնությունը, որն ըստ Աստծու բնության է, համաբովանդակ, համապարփակ միասնություն է, որը ներառում է բոլոր դրական բաները՝ Սղմ 23:6, 36:8-9, 43:3-4, 84:1-8, 10-12, 92:10, 133:1, 3բ.
- 1. Երբ միասնությունը վերականգնվում է, դրանով վերականգնվում են բոլոր հոգևոր հարստությունները և բոլոր դրական բաները, որովհետև դրանք գոյություն են ունենում միասնության մեջ՝ Եփս 4:3, 3:8:
 - 2. Բոլոր բարեպաշտ բաները և ողջ հոգևոր հարստությունը մերն են միասնության իսկական հիմքի վրա՝ Երկ Օր 8:7-9, 12:12, 26-28:
 - 3. Իսկական միասնությունը մասնակի միասնություն չէ. դա մեծ, լիավարտ, համապարփակ միասնություն է՝ միասնություն իր ամբողջության մեջ՝ Սղմ 133:1.
- ա. Այս միասնությունը, ինչպես բացահայտված է Եփս 4:3-6-ում, ներառում է Հայր Աստծուն, Քրիստոս Տիրոջը և Հոգուն՝ որպես կյանք Տվողի:

ԲՅՈՒՐԵՂԱՅՈՒՄ-ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐՈՒԹՅԱՆ ՈՒՐՎԱԳՐԵՐ

- բ. Համարովանդակ միասնությունը մեզ մուտք է տալիս դեպի բուրդր դրական առաքիճություններն ու հատկանիշները՝ խխ. 1-2:
- Դ. Մենք գոհաբանում և փառաբանում ենք Տիրոջը բարձր տեղերի ոչնչացմանը և իսկական, համարովանդակ միասնության վերականգնմանն ու պահպանմանը վերաբերող տեսիլի համար. Տիրոջ վերականգնման մեջ այսօր այս միասնությունն իմանալը, փորձառաբար ապրելն ու վայելելը մեր արտոնությունն է՝ Սղմ 133:1, 3բ, Հվի 17:21-23, Եփս 4:3-6: